

I kyrkan för gemenskap

Margareta Sandgren växte upp i Blädinge och som barn var hon med i kyrkokören och sjöng. Många söndagar blev det under årens lopp. Så mötte hon sitt livs kärlek, Stig, och sen blev det mest idrott för hela slanten. Nu har Margareta funnit kyrkan igen.

Margareta Sandgren.

I höstas miste Margareta sin livskamrat. De hade levt tillsammans i mer än 60 år och gjort det mesta tillsammans. Bådas stora intresse var idrott och då främst ishockey. Stig var en superstjärna i Alvesta skridskoklubb i sin ungdom och Margareta stod vid sargen och hejade på. Otaliga är de matcher hon har kört till. När Stig la klubban på hyllan och is-tället blev domare fortsatte Margareta att följa med. I sin ungdom var hon själv duktig i idrott och vann till och med ett terränglöpningslopp. Senare blev det bowling, först i Alvesta och sen i Växjö tills en axelskada satte stopp.

Välkänt par

Paret är väl kända i Alvesta, både för Stigs hockeyspel men också för att Margareta drev en butik under flera år. Hon började som 15-åring jobba i en affär som hette Alfa Nylanders, där man sålde leksaker och papper. Innan hon flyttade till Alvesta cyklade hon varje dag mellan Alvesta och Blädinge för att komma till jobbet. Efter en tid fick hon erbjudande att börja jobba hos Abrahamssons Tobaks- och pappersaffär och det var mer spännande för där kunde man lämna in tipskuponger, vilket innebar betydligt fler kundkontakter. Så kom varuhusen till

byn och det gjorde att Margaretas butik inte längre gick att få lönsamhet i och butiken lades ner. Margareta valde då en annan yrkesbana.

Sorgebearbetningsgrupp

Paret har inga barn så ensamheten blev stor när Stig gick bort. Margareta valde att gå med i Alvesta församlings Leva Vidaregrupp, i höstas, ledd av Malin Sandberg och Linda Waldén.

–Både Linda och Malin har varit fantastiska mot mig, jag känner att de verkligen bryr sig om.

Gruppen bestod av tre kvinnor och de träffades sex gånger, berättar Margareta.

–Vi hade en fin gemenskap, vi kunde både skratta och gråta tillsammans och få möjlighet att berätta hur vi kände. I början var vi nog lite tillknäppta men sen fungerade det jättebra. Ibland pratade vi nog till och med för mycket så Linda och Malin fick ge ordet till någon annan, säger Margareta och skrattar. Som avslutning var vi på besök i Domkyrkan i Växjö och sedan åt vi middag tillsammans ute på Evedals värdshus.

Födelsedagskalas

När Margareta fyllde 80 år i början av

året fick hon, som alla jubilarer, en inbjudan till församlingens födelsedagskalas.

–Först hade jag inte tänkt gå, kände mig ensam och sorgsen, men jag bestämde mig för att köra dit och hittade genast ett par bekanta som jag kunde sitta tillsammans med. Det blev en riktigt rolig fest.

Sommarparadis

I november var Margareta på minnesgudstjänsten i Skogskyrkan då Stigs namn lästes upp bland alla som gått bort under året.

–Malin stod och väntade på mig när jag kom till kyrkan, det kändes tryggt.

Stigs aska finns i Askgravlunden på Skogskyrkogården och Margareta brukar åka dit och tända ljus. Så snart det blir varmare kommer hon att börja jobba med trädgården vid deras älskade sommarstuga vid sjön Salen.

–En del tycker att jag borde sälja stugan nu när jag är ensam, men det har jag inte en tanke på. Så länge jag kan köra bil och sköta om hus och trädgård så kommer jag att ha den kvar. Den betyder allt för mig.

TEXT OCH FOTO: Ulla Sigfridsson